

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפיו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוּעַמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון ש"ז

מטות

תשב"ב

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שזל היא התעוררות נפלא ונדא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחר לפי מדרגתו יקרה ה' בלתי אשד מרדנה מלתי מלתי מלתי מלתי (השם יתברך)

ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

לא יחל דברו

הַתְּרַחֲקוֹת תַּכְלִית הַהִתְקַרְבוֹת

וְהָיָה מִסֵּפֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם וְכוּ', וְהָיָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יֹאמַר לָהֶם לֹא עָמִי אַתֶּם יֹאמַר לָהֶם בְּנֵי אֵל חַי. וַיִּרְשׁ רַש"י, מָה עֲנִין נַחֲמָה וְצָרָה סְמוּכִים זֶה לָזֶה, אֵלָּא, מִשָּׁל לְמַלְךְ שֶׁהָיָה לוֹ כַּעַס עִם אֲשֶׁתּוֹ וְשָׁלַח אַחֵר הַסּוֹפֵר לְכַתֵּב לָהּ גִּט, בְּתוֹךְ כָּךְ נִתְפָּיֵס עִם אֲשֶׁתּוֹ, אָמַר שֶׁיֵּצֵא חֲלוּק אִי אֶפְשָׁר צֵא וּכְפַל לָהּ כְּתַבְתָּהּ וְכוּ'.

אָבֵל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ הוּא חֶפֶץ חֶסֶד, וּכְבֹר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְכוּ', וּכְבֹר נִשְׁבַּע לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ שֶׁלֹּא לְרַחֲקֵנוּ לְעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב אִם תִּפְרוּ אֶת בְּרִיתִי הַיּוֹם וְכוּ' גַם בְּרִיתִי תִפָּר וְכוּ'. וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב וְאֵף גַם זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאֶרֶץ אֲבִיבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְכוּ'. וְכֵן הִרְבֵּה הַבְּטָחוֹת שֶׁהִבְטִיחַ לָנוּ שֶׁאֲנַחְנוּ עִם סִגְלָתוֹ לְעוֹלָם וְעַד, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב אֵיךְ סֵפֶר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיהָ וְכוּ'. עַל כֵּן מֵה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ מְזַכֵּיר לְפַעֲמִים לְשׁוֹנוֹת שֶׁל הַתְּרַחֲקוֹת ח"ו, אֵין כּוֹנֵנֹתוֹ כִּי אִם בְּשִׁבִיל הַתְּקַרְבוֹת כְּמִשָּׁל הַמְּלָךְ הַנַּ"ל שֶׁקָּרָא לְסוֹפֵר לְכַתֵּב גִּט וְכוּ', וְאַחֵר כָּךְ הוֹסִיף לָהּ כְּתַבְתָּהּ עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא, כִּי עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא שֶׁקָּרָא לְסוֹפֵר לְכַתֵּב גִּט לְהַרְחִיקָהּ ח"ו, וְהַהִתְרַחֲקוֹת לְבִטּוֹל הַקְּשֶׁר שֶׁיֵּשׁ בִּינֵיהֶם מִכְּבָר אִי אֶפְשָׁר, כִּי אִם כְּשֶׁעוֹלֵין עַד בְּחִינַת חֲכָמָה עֲלָאָה שֶׁכָּל הַכוֹלֵל, שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְבִטּוֹל הַקְּשֶׁר כִּי אִם שֵׁם בְּשֶׁרְשׁוֹ הָעֲלִיּוֹן כַּנַּ"ל, וְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ מְלֵא רַחֲמִים וְתַכְף כְּשֶׁעוֹלֵין לְשֵׁם אֲזִי תַכְף נִכְמְרִין רַחֲמֵינוּ הַמְרַבִּין, וְאֲזִי נִתְהַפֵּךְ הַדָּבָר, וְלֹא מִבְּעֵיָא שֶׁאֵינוֹ מְבִטֵּל הַקְּשֶׁר שֵׁם ח"ו, אֲדַרְבָּא, מִמְּשִׁיךְ מִשֵּׁם הָאָרָה גְדוֹלָה לְבִטּוֹל כָּל הַצְּמֻצוּמִים וְכָל הַדִּינִים שְׁבַעוֹלָם, וְכָל הַכְּעָסִים וְכָל הַקְּפָדוֹת שֶׁהָיָה לוֹ עַל יִשְׂרָאֵל מְעוֹלָם בְּכָלֵל וּבִפְרָט, הַכָּל מִמְּתִיק וּמְבִטֵּל עַל יְדֵי בְחִינַת חֲכָמָה עֲלָאָה שֶׁנִּתְעוֹרֵר לְהַמְשִׁיךְ הָאָרָה מִשֵּׁם.

וְזֶהוּ בְּחִינַת הַפְּרַת נְדָרִים מֵה שֶׁהִבְעֵל מִפֶּר נְדָרֵי אֲשֶׁתּוֹ, כִּי נְדָרִים הֵם בְּבִינָה שֶׁהוּא בְּחִינַת קְדוּשֵׁי קְדוּשִׁים וְכוּ', כִּי הַנֶּדֶר הוּא שֶׁהָאָדָם אוֹסֵר עַל עֲצֻמוֹ דָּבָר וְאֵז הַדָּבָר אֲסוּר עָלָיו כְּשֶׁאֵר כָּל הָאֲסוּרִים שֶׁבַתּוֹרָה וְכוּ', וְעַל כֵּן עַל יְדֵי הַנֶּדֶר שֶׁהוּא בְּחִינַת שֶׁכָּל הָעֲלִיּוֹן שֶׁרַשׁ הַתּוֹרָה יֵשׁ כַּח לְהָאָדָם לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ מִשֵּׁם אֲסוּר חֲדָשׁ שֶׁיְהִיָּה אֲסוּר עָלָיו בְּאֲסוּר גָּמוּר מִן הַתּוֹרָה, כִּי מִשֵּׁם, מִבְּחִינַת נֶדֶר, נִמְשָׁךְ כָּל הַתּוֹרָה וְכוּ', וְעַל כֵּן יֵשׁ כַּח לְיַחִיד מְמַחָה אוֹ לְשִׁלְשָׁה הַדִּיּוֹטוֹת לְהַתִּיר אֶת הַנֶּדֶר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב לֹא יִחַל דְּבָרוֹ, הוּא אֵינוֹ מוֹחֵל אֲבָל אַחֲרִים מוֹחֲלִין לוֹ. כִּי עֵקֶר הַהָאָרָה מִבְּחִינַת שֶׁכָּל הַכוֹלֵל אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ כִּי אִם עַל יְדֵי צְדִיק הַדּוֹר שֶׁהוּא בְּחִינַת יַחִיד מְמַחָה, שֶׁהוּא עֵקֶר בְּחִינַת שֶׁכָּל הַכוֹלֵל וְכוּ'.

ליקוטי הלכות גטין ג' ד

עמוד זה נדבתי הר"ר דוד גולדמן הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי" למזל טוב

פרשת השבוע

טועמיה

אך את הזהב ואת הכסף

אַמֶּת - בְּמוֹת שֶׁהִיא

וְזֶה בְּחִינַת אֶךְ אֶת הַזָּהָב וְאֶת הַכֶּסֶף וְכוּ', וְדַרְשׁוּ רַז"ל שְׁצַרִּיכִין לְהַעֲבִיר תְּחִלָּדָה מִתְּמַתְּכַת וְכוּ'. וְלֹא יִשָּׂאָר כִּי אִם הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף כְּמוֹ שֶׁהוּא, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י שָׁם, וְזֶהוּ לְשׁוֹן אֶךְ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה שָׁם תְּחִלָּדָה, אֶךְ הַתְּמַתְּכַת יִהְיֶה כְּמוֹ שֶׁהוּא עַכ"ל, זֶה בְּחִינַת אַמֶּת שֶׁיִּהְיֶה נִשְׂאָר תְּדַבֵּר כְּמוֹ שֶׁהוּא וְלֹא תִּתְחַפֵּה עָלָיו תְּחִלָּדָה, שֶׁהִיא מְקַלְקֶלֶת הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף, וּמְתַפֵּה וּמְסַתֵּיר אוֹתוֹ עַד שֶׁאֵין נֶכֶר בֵּין זָהָב לְנַחֲשֵׁת, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת שֶׁקֶר תְּחֻפֶּה עַל הָאֱמֶת עַד שֶׁאֵין נֶכֶר הָאֱמֶת, דְּתִינּוּ שֶׁעַל יְדֵי רַבּוֹי הַמְּחַשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַפְּנִיּוֹת שֶׁלֹּו נִחְפָּה וְנִתְכַפֶּה הָאֱמֶת עַד שֶׁאֵין מִבִּירִין בֵּין אַמֶּת לְשֶׁקֶר וְעַל כֵּן פְּלִיטַת הָאֶסוּד שֶׁהוּא בְּחִינַת מִפְּלַת הָרַשָּׁעִים, אִי אֶפְשָׁר כִּי אִם עַל יְדֵי שְׁמַעְבִּירִין תְּחִלָּדָה תִּתְחַלֵּה שֶׁהִיא בְּחִינַת הַשֶּׁקֶר תְּחֻפֶּה עַל הָאֱמֶת, וְלֹא יִשָּׂאָר כִּי אִם תְּדַבֵּר כְּמוֹת שֶׁהוּא, שֶׁהוּא בְּחִינַת אַמֶּת, כִּי אַמֶּת הוּא אֶחָד (כְּמוֹ שֶׁמִּבְּאֵר בְּתַתּוֹרָה אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא) כִּי אַמֶּת אִי אֶפְשָׁר לֵאמֹר כִּי אִם אֶחָד, דְּתִינּוּ עַל זָהָב וְזָהָב, וְעַל כֶּסֶף כֶּסֶף וְכוּ', אֲבָל הַשֶּׁקֶר הוּא תְּרַבָּה, כִּי יְכוּלִין לֵאמֹר שֶׁקֶר עַל זָהָב שֶׁהוּא נַחֲשֵׁת אוּ בְּדִיל וְכוּ'.

וְזֶהוּ בְּחִינַת אֶךְ אֶת הַזָּהָב וְאֶת הַכֶּסֶף אֶת הַנַּחֲשֵׁת וְכוּ', שֶׁהֵם כָּל מִינֵי מַתְּכוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת כָּלֵל הַגִּנּוּנִין שֶׁבְּמִמוֹן, שֶׁשָּׂרֵשָׁם בְּקַדְשָׁה גְּבוּהַ מְאֹד, כִּי הֵם בְּחִינַת גִּנּוּנִין עֲלֵאִין (כְּמוֹכֵן בְּדַבְּרֵיו ז"ל בְּכַמְּחָה מְקוּמוֹת), אֲבָל מִי שֶׁנּוֹפֵל לְתַאוֹת מְמוֹן וְכְבוֹד וְהוּא בְּכִלָּל נִצְרָה לְבִרְיוֹת תַּנ"ל, שָׁם הוּא בְּחִינַת נְפִילַת הַגִּנּוּנִין תַּנ"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת כִּיּוֹן שֶׁנִּצְרָה אָדָם לְבִרְיוֹת נִשְׁתַּנֵּה פָּנָיו לְכַמְּחָה גִּנּוּנִין תַּנ"ל, שֶׁהוּא מִה שֶׁמְחַפֵּה הַשֶּׁקֶר בְּאִיזָה אַמֶּת, שֶׁבְּזֶה יֵשׁ כַּמְּחָה וְכַמְּחָה גִּנּוּנִין שֶׁנִּמְשָׁכוּ מִנְּפִילַת הַגִּנּוּנִין עֲלֵאִין שֶׁבְּכֶסֶף וְזָהָב תַּנ"ל, כִּי עַקֵּר רַב הַפְּנִיּוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד הוּא בְּעִנּוּן הַמְּמוֹן כִּידוּעַ, וְעַל כֵּן מְרַמֵּז בְּפֶסוּק זֶה בְּטוֹל הַשֶּׁקֶר, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת אֶךְ אֶת הַזָּהָב, שֶׁיִּשָּׂאָר אֶךְ הַזָּהָב כְּמוֹת שֶׁהוּא כַּנ"ל, דְּתִינּוּ שֶׁיִּשָּׂאָרוּ הַגִּנּוּנִין עֲלֵאִין שֶׁבְּזָהָב וְכֶסֶף כְּמוֹת שֶׁהֵם. וְלֹא יִשָּׁנָה אוֹתָם ת"ו, בְּשֶׁבִיל הַפְּנִיּוֹת וְשֶׁקֶרִים שֶׁל תַּאוֹת מְמוֹן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה הוּא פּוֹגֵם וּמִשְׁקֵר בְּגִנּוּנִין עֲלֵאִין וְכוּ'ל:

דִּיקוּמֵי הַלְכוֹת הַכֶּשֶׁר כְּלָיִם ד' מ"ג

עמוד זה נדבכת חבורת אנ"ש מעיר בית שמש להודות לה' במלאת עשור לנסים שנעשו בדרכם לכולל חצות בביתר

בין המצרים

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

לְקוֹנֵן עַל הַחֲרָבָן בְּבֵין הַמִּצְרִים

שָׁמַעְתִּי מֵאֲבִי ז"ל בְּשֵׁם מוֹהֲרַנְ"ת זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָה, עַל אוֹדוֹת אֲשֶׁר נִחְלַשׁ דַּעְתּוֹ בְּרֵאוֹתוֹ כַּמָּה פְּעָמִים שָׁגַם בְּעֶסְקֵי הַנֶּפֶשׁ נִתְקַיֵּם הַכָּתוּב גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלְתִי, וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן: אֵיךְ קָעַן מִיר מְעָרְעַר נִיט קִילָן דָּאס הָאָרֶץ, נָאֵר תִּשְׁעָה בְּאָב וּבֵין הַמִּצְרִים בֵּיִיא דֵי קִינּוֹת, אֹוֹן אַ גְּאֵנֶץ יָאֵר בֵּי תִפְלַת חֲצוֹת, חָאטְשׁ קְלָאָגֶן אוֹיִף דְּעֵם חוֹרְבָן [בֵּית הַמַּחֲזִין בְּכָל־לִיּוֹת וּבְפָרְטִיּוֹת] וְוֵאֵס מַע אִיז נִיט אָזוֹי וְוִיא מְעַן דָּאָרְף צוֹ זֵיין.

(אֵינִי יְכוֹל יוֹתֵר לְקַרֵּר אֶת לְבִי, רַק בְּתִשְׁעָה בְּאָב וּבִימֵי בֵּין הַמִּצְרִים בְּאֲמִירַת הַקִּינּוֹת, וּבְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה בְּתִפְלַת חֲצוֹת, לְכָל הַפְּחוֹת לְבָכוֹת עַל הַחוֹרְבָן [בֵּית הַמַּחֲזִין בְּכָל־לִיּוֹת וּבְפָרְטִיּוֹת] מַה שְׁאֵינְנוּ כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת).

כוכבי אור - שיחות וספורים כו

בְּעֵזְרַת ה', יוֹם ה' ד' לְחֻדְשׁ מְנַחֵם אָב תַּרְס"ט, פַּה עִיר הַקֹּדֶשׁ צְפַת ת"ו. הַמְּנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם, יִבְנֶה וַיִּגְדֵּל וַיְרוּמֵם לְמַעְלָה אֶת קֶרֶן אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַנִּקְרָאִים עַל שֵׁם רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּעִיר לוֹבְלִין וּבְכָל מְדִינַת פּוֹלִין וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְרוּמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שֵׁם רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר מִשְׁתַּף בְּשֵׁמוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר כָּל זֹאת הוּא הַתְּחִלָּתָא דְגְּאוּלָּה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן וְכו'.

הַזְכַּרְתִּי אֶתְכֶם לְטוֹבָה, וַיְהִי רְצוֹן שְׂיִקְבַּל תִּפְלַתְנוּ, וְהַעֲקֵר שְׁנוֹזָפָה לְעַבְדֵי אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, וַיִּתְקַשֵּׁר הַיֵּטֵב לְדַעְתָּנוּ שְׂיֵשׁ עוֹד עוֹלָם אַחֵר, וְאֵם אָמְנָם שְׂהַכֵּל יוֹדְעִים זֹאת, אָבֵל הַבַּעַל דְּבָר מִפִּיל שְׂכָחָה, וְצָרִיכִין לְהַזְכִּיר בְּכָל פַּעַם הַיְכָן אֲנַחְנוּ בְּעוֹלָם. אוֹדוֹת בְּקִשְׁתְּכֶם עֲבוּר מְכַתֵּב לְיַדִּידְנוּ ר' יִצְחָק בְּרִיִּיטְעֵר, אֲכַתֵּב אִם יִרְצָה הַשֵּׁם בְּמְכַתֵּב הַשְּׁנִי, כִּי כָּבֵר הַגִּיעַ זְמַן הַצְּהָרִים לְקוֹנֵן עַל חֲרָבָן בֵּית מְקַדְשֵׁנוּ בְּצַבוּר.

מכתב ר"י קרדונר - אמונת אומן לא

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

שבתות בין המצרים

נַחֲלָה בְּלִי מִצְרִים

וְעַל כֵּן כָּל הַהֲכָנָה לְקִדְשַׁת רֵאשֵׁי הַשָּׁנָה וְעֲשֻׁרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה וְיוֹם כְּפֹר הוּא עַל יְדֵי שְׁבֻתוֹת שְׂמֻקָּדִים כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַז"ל שֶׁתְּקַנּוּ לְקִרְוֹת קָדִים רֵאשֵׁי הַשָּׁנָה תִּלְתָּא דְּפִרְעָנוּתָא בְּהַג' שְׁבֻתִים שְׁבִין הַמִּצְרִים, וְאַחַר כֵּךְ שִׁבְעָה דְּנַחֲמָתָא וְתַרְתִּי דְּתִיּוּבָתָא, כִּי עֵקֶר קִדְשַׁת רֵאשֵׁי הַשָּׁנָה וְיוֹם כְּפֹר הוּא לְזִכּוֹת לְתְּשׁוּבָה כִּי הֵם עֲשֻׁרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, וְעֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הוּא עַל יְדֵי שְׁבֻת כַּנִּ"ל וְכו'.

וְזֶה וְהֵאֱכַלְתִּיד נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ, שֶׁהוּא נַחֲלָה בְּלִי מִצְרִים, תִּינּוּ כִּי עַל יְדֵי שְׁבֻת זֹכִיךְ שֶׁיִּתְּבַטְּלוּ כָּל הַמִּצְרִים שֶׁל הַקִּדְשָׁה שֶׁעַל יָדָם כָּל הַחֲרָבָנוֹת בְּכֻלָּל וּבְפֶרֶט בְּבַחֲיִנַת כָּל רוֹדְפֶיהָ הַשְּׂיִגוּהָ בֵּין הַמִּצְרִים, כִּי מִי שְׂאוּחֻז אֶת עַצְמוֹ בְּכַח קִדְשַׁת שְׁבֻת שֶׁהוּא בְּחִינַת כַּח קִדְשַׁת הַצְּדִיק שֶׁהוּא שְׁבֻת דְּכוּלָּהוּ יוֹמִי, אִין שׁוֹם מִיִּצְר שֶׁיִּרְחִיקוּ מֵהַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, כִּי מִכֵּלֶם יָשׁוּב לָהּ יִתְּבַרְךָ כִּי יִזְכֶּה לְדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה הַנִּ"ל שֶׁהֵם בְּחִינַת בְּקִי בְּעִיל בְּקִי בְּנַפְיָק בְּחִינַת וְאַצִּיעָה שְׂאוּל הַנֶּדָּ וְכוּ"ל.

כִּי יַעֲקֹב הִיָּתָה מִפְּתוֹ שְׁלֵמָה וּמִבְּטַל קְלַפְתָּ עֲשׂוֹ וְיִשְׁמַעֲאֵל שֶׁהֵם מִיִּצְרֵי הַקִּדְשָׁה שֶׁתְּחַרְיְבוּ אֶת הַבַּיִת הַמִּקְדָּשׁ שֶׁעַל יָדָם אָרִיכַת הַגְּלוּת, כִּי יַעֲקֹב וּמִשָּׁה בְּחֵדָא חֲשִׁיבוּ, בְּחִינַת הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁמִּמְשִׁיד קִדְשַׁת שְׁבֻת שֶׁהוּא בְּחִינַת דַּרְכֵי הַתְּשׁוּבָה הַנִּ"ל.

ליקושי הלכות ו' כב ומג

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר משה (בר"נ) קעניג הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן ישע"י שיחי' למזל טוב

לְשׁוֹן רַבֵּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

דבר שהיו כמה גדולים שכל אחד עשה ותקן מה שתקן ואחר כך נפסק, וכונתו לענין ההארה שהאירו דעתם בתלמידיהם וקרבו כמה אנשים להשם יתברך אבל אחר כך נפסק הארתם, אבל אנו צריכים לעשות דבר שלא יפסק לעולם, שאלו אנשים יעשו אנשים אחרים, והם יעשו עוד אנשים וכן לעולם:

וכן שמעתי כבר שהמקורבים שלנו בהכרח שיאירו בחבריהם ותלמידיהם, וכל אחד מכרח שיעשה איזה פעלה ויאיר בחברו, וחברו בחברו, כי יש ענפים להאילן ומאלו הענפים יוצאין עוד ענפים וכן להלן יותר. וכבר נרשם (במקום אחר) מה שאמר בלשון אשכנזי בזו הלשון:

**מִיִּין פִּיִּיעֶרְל וועט
שוין טלוען ביז
משיח וועט קומען**

❧ תרגום ❧

הָאֵשׁ שְׁלִי תוֹקֵד עַד בֵּיאַת הַמָּשִׁיחַ

אף על פי שיצא מפיו הקדוש: מיין פייערל וועט שוין טלואין ביז משיח וועט קומען, מוכרח בכל זאת כל אחד מאנשי שלומנו להמציא לזה אתערוותא דלתתא כל ימי חייו כי כפי עצם פרוש טלואין (הבהוב), יש בזה לצדד בפירושים שונים, כי גם אם לא נשאר מהתבערה והמוקדה רק ניצוצות קטנות ומעטות נקרא זאת בלשוננו בשם טלואין. (כוכ"א)

חיי מוהר"ן מו

ההולכים בתורת ה'

טוֹעֲמֵיהָ

כ"ה - אחוי לן מנא

אַתְּ זֶה תִּקְבְּלוּ מֵאֲתִי

כָּל הָאוֹנָאוֹת וְהַטְּעוּיֹת הֵם בְּבַחֲיֵינָת הַמְּדַמָּה שְׁשָׁם כָּל הַטְּעוּיֹת, כִּי עֲצָם הַשֶּׁכֶל הָאֲמֵתִי הוּא רְחוֹק מִכָּל הַטְּעוּיֹת וְהָאוֹנָאוֹת רַק הַמְּדַמָּה כְּשֵׁאִינוּ מְבָרָר מִשָּׁם כָּל הַטְּעוּיֹתִים וְהָאוֹנָאוֹת וְכַנְרָאָה בְּחוּשׁ שֶׁהַמְּדַמָּה עָלוּל לְטְעוֹת וְכַמוֹבָא, וּמִשָּׁם נִמְשָׁכִין כָּל הַטְּעוּיֹת הֵן מֵה שֶׁאֶחָד מִטְּעָה וּמֵאֲנָה אֶת חֲבֵרוֹ וְכו', אוֹ מֵה שֶׁאֶחָד מִטְּעָה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁזֶה הַנִּגַּע שְׂכִיחַ בְּרַב בְּנֵי אָדָם כְּשֵׁאִין חוֹשְׁבִין עַל אַחֲרֵיהֶם וְאֵינָם מִשְׁתַּדְּלִים בְּתַקְנַת עֲצָמוֹ וְיִוְדְעִים קְלִקּוּלָם וְעוֹנֹנֹתֵיהֶם לְנֶגֶד עֵינֵיהֶם וְאֵינָם מִשְׁתַּדְּלִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ רוּפָא נְפִשׁוֹת הָאֲמֵתִי, שֶׁהוּא הַצְּדִיק הָאֲמֵתִי, וְהֵם מִטְּעִים אֶת עֲצָמוֹ וְכו', כִּי זֶה כָּלֵל וְיִסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה שֶׁצָּרִיכִין לְזַהֵר מֵאֵד לְבָלִי לְהַטְּעוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְכִמוֹ שֶׁצָּעַק הוּא ז' לְקֵדָם הַסְּתַלְקוֹתוֹ, וְאָמַר אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מֵאֲתִי, שֶׁלֹּא תִנְיָחוּ עֲצָמְכֶם לְהַטְּעוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם. כִּי הָעוֹלָם מִטְּעָה אוֹתָנוּ לְגַמְרֵי וְכו', כַּנֶּדְפֵס בְּשִׂיחוֹת הַר"ן. אֲבָל לְהַנְצִיל מִטְּעוּיֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם שֶׁהֵם הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד כַּמַּעַט בְּלִי שְׁעוֹר אִי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל מֵהֶם כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְהַצְּדִיק אֲמֵתִי שֶׁלֹּא הַטְּעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם אֶפְלוּ כָּל שֶׁהוּא. עַל כֵּן צָרִיכִין לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת הַצְּדִיק הָאֲמֵתִי וְלִשְׁפֹךְ לְבוֹ כַּמַּיִם נֶכַח פָּנָיו ה' שִׁיזְכָּה לְמַצְאוֹ כְּדִי שִׁיזְכָּה עַל יְדֵי הַצְּדִיק לְבָרַר הַמְּדַמָּה שֶׁלוֹ כְּדִי שִׁינְצִיל מִכָּל הַטְּעוּיֹת וְהָאוֹנָאוֹת הַבָּאִים עַל יְדֵי הַמְּדַמָּה וְכו'.

זֶה שֶׁאָמַר מֹשֶׁה לְבְנֵי גֵד וּבְנֵי רְאוּבֵן וְלִמָּה תִנְיָאוּן, לְשׁוֹן אוֹנָאָה, וְכִמוֹ שֶׁתִּרְגַּם אוֹנְקְלוֹס וְלִמָּה תוֹנוּן. כִּי עֶבֶר הִירְדוֹן בְּבַחֲיֵינָת נִגְהָ, כִּי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּחֵינָת כְּלָלִיּוֹת הַקְּדֻשָּׁה וְחוּץ לְאֶרֶץ בְּהַפֶּה וְעֶבֶר הִירְדוֹן הוּא בְּבַחֲיֵינָת מְמַצֵּעַ בֵּינֵיהֶם, בְּחֵינָת נִגְהָ שֶׁמְעַרְב טוֹב וְרַע שֶׁמִּשָּׁם כָּל הָאוֹנָאוֹת וְהַטְּעוּיֹת. וְעַל כֵּן אָמַר לָהֶם מֹשֶׁה, וְלִמָּה תִנְיָאוּן אֶת לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁתִּטְעוּ וְתוֹנוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ח"ו, מִעֶבֶר אֶל הָאֶרֶץ, כִּי כָּל הַטְּעוּיֹתִים נִמְשָׁכִים מִבְּחֵינָת נִגְהָ כַּנ"ל. עַל כֵּן הִשְׁבִּיבוּ לוֹ שִׁיעֲבֵרוּ חֲלוּצִים לְכַבֵּשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ שִׁימְסֵרוּ נַפְשָׁם בְּשִׁבִיל קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בּוֹדָאֵי יֵהִיוּ נְצוּלִים מִטְּעוּיֹת וְאוֹנָאוֹת הַנ"ל, כִּי קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְקְדֻשַׁת הַצְּדִיק הָאֲמֵתִי הֵם בְּבַחֲיֵינָה אַחַת (כַּמ"ש בְּמָקוֹם אַחֵר) וְאִז נִתְרַצָּה מֹשֶׁה לָהֶם וְהִתְנַה עִמָּהֶם תִּנְיָאֵי זֶה שֶׁאִם יַעֲבֵרוּ חֲלוּצִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִתֵּן לָהֶם עֶבֶר הִירְדוֹן, כִּי אִז אֵין פַּחַד, כִּי עַל יְדֵי מִסִּירַת נַפְשָׁם לְכַבֵּשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי זֶה גַם עֶבֶר הִירְדוֹן בְּחֵינָת נִגְהָ נִכְלָל בְּקְדֻשָּׁה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי הַצְּדִיק בְּחֵינָת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְכַרְיַע הַכָּל לְטוֹב כְּשֶׁזּוֹכִין לְמַסֵּד נַפְשׁוֹ לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו אֲשֶׁרִי לוֹ וְכו"ל:

ליקו"ה שלוחין ה' מא

עמוד זה נדבתי הר"ר אברהם אלחנן ווייסשטיין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת דבורה תחי' למזל טוב

זמני שבת קודש – פרשת מטות (פינחס בחו"ל)

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:07	7:07	7:24	7:10	7:17	7:08	8:29	7:59
שקיעה ערב שב"ק	7:47	7:46	7:46	7:49	7:46	7:48	8:50	8:20
חצות הלילה	2:12	2:13	2:15	2:15	2:13	2:14	---	2:56
עלות השחר	4:26	4:27	4:26	4:20	4:26	4:22	3:06	4:04
עטיפת הטלית	4:53	4:53	4:53	4:48	4:53	4:49	3:55	4:37
נין החמה	5:49	5:50	5:50	5:45	5:49	5:46	5:21	5:44
סוף זמן קר"ש מג"א	8:23	8:24	8:23	8:19	8:23	8:20	7:43	8:17
חצות היום	12:46	12:47	12:47	12:45	12:46	12:45	1:06	1:03
שקיעה יום שב"ק	7:46	7:45	7:45	7:49	7:46	7:47	8:49	8:20
צאת השבת	8:23	8:24	8:25	8:25	8:24	8:25	9:49	9:32
צאה"ש 72 דק'	8:59	8:58	8:58	9:01	8:58	9:00	10:01	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב והר"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלונה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת מסעי (מטות בחו"ל)

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד
קטז.	קטז:	קטז.	קטז:	קטז.	קטז:	קטז.
קמט	קנ	קנא	קנב	קנג	קנד	קנה
תורה כ"ה - אחוי לן מנא						
התורה הזמנית						